EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الدعاء والاستغفار للمسلمين

Al-Duʿāʾ wa-l-Istighfār li-l-Muslimīn

RUGA ȘI CEREREA DE IERTARE PENTRU MUSULMANI

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Ruga și cererea de iertare pentru musulmani

الدعاء والاستغفار للمسلمين

Al-Duʿāʾ wa-l-Istighfār li-l-Muslimīn

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الدعاء والاستغفار للمسلمين
Ediția I
© 2026 Institutul Tawhid, pentru traducerea în limba română.
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Al-Duʿāʾ wa-l-Istighfār li-l-Muslimīn, Dār al-Maḥajjah.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Ruga și cererea de iertare pentru musulmani

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Printre lucrurile importante de care musulmanul trebuie să țină seama când se roagă — și pe care unii învățați le-au inclus între bunele maniere ale rugii — se află grija de a se ruga pentru musulmani: pentru izbândă, iertare, milă și ajutor în împlinirea binelui. Toți au nevoie de acestea. Fără îndoială, fiecare musulman își dorește ca frații săi musulmani să se roage pentru el; se bucură de aceasta și își dorește să o facă și mai mult. Musulmanul iubește pentru fratele său ceea ce iubește bun pentru sine. Așa cum își dorește aceasta pentru el, trebuie să se îngrijească de ea și în privința fraților săi musulmani: să le dorească binele, să se roage pentru ei și să ceară iertare pentru ei. Celui care se poartă astfel cu frații săi musulmani, Allah îi rânduiește frați care se roagă pentru el și cer iertare pentru el. Musulmanul beneficiază de ruga fratelui său musulman atât în viață, cât și după moarte.

Dacă privește la starea fraților săi musulmani, omul va vedea că împrejurările lor sunt diferite și că fiecare are nevoie de ruga fraților săi. Unul este bolnav, suferă din pricina bolii și îndură durerile ei. Poate a petrecut astfel multe săptămâni ori luni lungi, fără să poată închide ochii și fără să își găsească liniștea, din pricina durerilor istovitoare și a chinurilor bolii. El are nevoie ca frații săi musulmani să se roage ca Allah să îl vindece, să îi îndepărteze suferința, să îl scape de griji și strâmtorare și să îl îmbrace în veșmântul sănătății și al stării de bine.

Abū Dāwūd și al-Tirmidhī au relatat de la Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a spus; al-Tirmidhī a apreciat hadithul ca fiind bun:

من عاد مريضا لم يحضر أجله فقال عنده سبع مرات:

أسأل الله العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك إلا

عافاه الله

„Cel care vizitează un bolnav al cărui soroc nu a sosit și spune lângă el, de șapte ori: «Îl rog pe Allah Cel Măreț, Stăpânul Tronului măreț, să te vindece», Allah îl va vindeca."[1]

În cele două culegeri Ṣaḥīḥ, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumită de ea, a relatat că, atunci când Trimisul lui Allah ﷺ venea la un bolnav, se ruga pentru el astfel:

اللهم رب الناس أذهب الباس، واشف أنت الشافي، لا

شفاء إلا شفاؤك، شفاء لا يغادر سقما

„O, Allah, Stăpân al oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă! Tu ești Cel Care vindecă. Nu există vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă nicio boală."[2]

1 Sunan Abī Dāwūd (3106) și Sunan al-Tirmidhī (2083). Învățatul al-Albānī l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (6388).

2 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (5675) și Ṣaḥīḥ Muslim (2191).

Dintre musulmani, unii au fost luați de moarte și și-au găsit sfârșitul. Ei se află în mormintele lor, reținuți acolo, legați de faptele lor și răsplătiți pentru ceea ce au săvârșit cu mâinile lor. Au nevoie de ruga fraților lor musulmani ca Allah să le treacă cu vederea greșelile, să îi ierte și să le șteargă păcatele. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

Iar cei care au venit după ei spun: „Stăpânul nostru, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință și nu pune în inimile noastre ranchiună față de cei care au crezut! Stăpânul nostru, Tu ești Plin de bunătate, Îndurător!”

Coran, al-Ḥashr 59:10

Shaykh ʿAbd al-Raḥmān ibn Saʿdī, Allah să aibă milă de el, a spus: „Aceasta îi cuprinde pe toți credincioșii: ei beneficiază unii de alții și se roagă unii pentru alții, pentru că împărtășesc credința care leagă frăția dintre credincioși. Una dintre ramurile acestei frății este să se roage unii pentru alții și să se iubească. De aceea, în această rugă, Allah a pomenit îndepărtarea din inimă a ranchiunei, fie ea puțină ori multă. Când aceasta lipsește, se statornicește opusul ei: dragostea dintre credincioși, loialitatea, sfatul sincer și celelalte drepturi ale credincioșilor...”[3]

Unii musulmani trăiesc în țările lor încercări înspăimântătoare, războaie nimicitoare și nenorociri grele. Dușmanul i-a supus, sângele le-a fost vărsat, femeile au rămas văduve, copiii orfani, iar averile le-au fost jefuite. Ei au nevoie de rugi ca Allah să le

3 Taysīr al-Karīm al-Raḥmān (8/103).

ușureze strâmtorarea, să îi scape de griji, să le înfrângă dușmanul și să răspândească între ei siguranța și liniștea. Profetul cel nobil ﷺ obișnuia să rostească ruga qunūt atunci când asupra musulmanilor se abăteau nenorociri. El cerea pentru musulmani biruință și izbăvire, iar pentru dușmanul lor înfrângere și pieire. În cele două culegeri Ṣaḥīḥ, Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a rostit qunūt timp de o lună la rugăciunea de seară, spunând:

اللهم أنج الوليد بن الوليد، اللهم أنج سلمة بن هشام، اللهم أنج عياش بن أبي ربيعة، اللهم أنج المستضعفين من المؤمنين، اللهم اشدد وطأتك على مضر، اللهم اجعلها عليهم سنين كسني يوسف

„O, Allah, izbăvește-l pe al-Walīd ibn al-Walīd! O, Allah, izbăvește-l pe Salamah ibn Hishām! O, Allah, izbăvește-l pe ʿAyyāsh ibn Abī Rabīʿah! O, Allah, izbăvește-i pe credincioșii asupriți! O, Allah, fă aspră pedeapsa Ta asupra celor din Muḍar! O, Allah, trimite asupra lor ani asemenea anilor lui Yūsuf!”

Abū Hurayrah a spus că, într-o dimineață, Profetul ﷺ nu s-a mai rugat pentru aceștia. I-am amintit acest lucru, iar el a zis: „Nu vezi că au sosit?”[4]

Este stabilit în Ṣaḥīḥ, de la Anas ibn Mālik, Allah să fie mulțumit de el, că Profetul ﷺ a rostit qunūt o lună împotriva triburilor Riʿl și Dhakwān, spunând: „ʿUṣayyah s-a răzvrătit împotriva lui Allah și a Trimisului Său.”[5]

4 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (804) și Ṣaḥīḥ Muslim (675); formularea îi aparține lui Muslim.

5 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (4094) și Ṣaḥīḥ Muslim (677).

La fel, Abū Bakr al-Ṣiddīq, Allah să fie mulțumit de el, a rostit qunūt când companionii au luptat împotriva lui Musaylimah Mincinosul și când au luptat împotriva oamenilor Cărții. Este transmis și qunūt-ul lui ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, în care spunea:

اللهم عذب كفرة أهل الكتاب الذين يصدون عن
سبيلك، ويجحدون آياتك، ويكذبون رسلك،
ويتعدون حدودك

„O, Allah, pedepsește-i pe necredincioșii dintre oamenii Cărții care îi împiedică pe alții de la calea Ta, tăgăduiesc semnele Tale, îi socotesc mincinoși pe trimișii Tăi și încalcă limitele Tale...” — până la sfârșitul rugii sale.[6]

Unii musulmani sunt apăsați de sărăcie și doborâți de nevoi. Poate nu găsesc o haină cu care să se acopere, o locuință în care să se adăpostească, mâncare care să îi sature și să îi hrănească sau băutură care să le potolească setea. Pe unii i-au ajuns moartea, foametea nimicitoare și seceta pârjolitoare. Ei au nevoie de rugi sincere ca Allah să îi îmbogățească pe cei săraci dintre ei, să îi sature pe cei flămânzi, să îi îmbrace pe cei lipsiți de haine, să le împlinească nevoile și să îi scape de lipsuri.

6 A se vedea Majmūʿ al-Fatāwā de Ibn Taymiyyah (22/372–373) și Zād al-Maʿād de Ibn al-Qayyim (1/285).
Relatarea despre ʿUmar a fost consemnată de Ibn Khuzaymah în Ṣaḥīḥ-ul său (2/155–156) și de alții, cu deosebiri de formulare față de ceea ce este citat aici. Al-Albānī a declarat-o autentică în comentariul său la Ṣaḥīḥ Ibn Khuzaymah; înaintea sa, al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar o declarase autentică în Natāʾij al-Afkār (2/150).

Acestea și celelalte feluri de grijă pentru treburile musulmanilor, de iubire a binelui pentru ei și de rugă pentru ei izvorăsc toate din legătura de credință care îi unește și le apropie inimile. Allah Preaînaltul spune:

﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾

Credincioșii sunt frați.
Coran, al-Ḥujurāt 49:10 (fragment)

﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾

Credincioșii și credincioasele sunt ocrotitori unii altora.
Coran, al-Tawbah 9:71 (fragment)

Profetul ﷺ a spus:

مثل المؤمنين في توادهم وتراحمهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى

„Credincioșii, în dragostea și mila lor unii față de alții, sunt asemenea unui trup: când un mădular suferă, întregul trup îi răspunde prin nesomn și febră." Relatat de al-Bukhārī și Muslim.[7]

7 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (6011) și Ṣaḥīḥ Muslim (2586).

În Ṣaḥīḥ Muslim, al-Nuʿmān ibn Bashīr, Allah să fie mulțumit de el, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

المسلمون كرجل واحد، إن اشتكى عينه اشتكى كله، وإن اشتكى رأسه اشتكى كله

„Musulmanii sunt asemenea unui singur om: dacă îl doare ochiul, îl doare tot trupul, iar dacă îl doare capul, îl doare tot trupul."[8]

Este stabilit de la Profet ﷺ, prin relatarea lui Abū Mūsā al-Ashʿarī, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا

„Credinciosul este pentru credincios asemenea unei clădiri ale cărei părți se întăresc unele pe altele."[9]

Al-Ṭabarānī a relatat de la Abū Mūsā al-Ashʿarī, Allah să fie mulțumit de el, că l-a auzit pe Profetul ﷺ spunând: „Nu veți crede până când nu veți avea milă unii de alții." Ei au spus: „O, Trimis al lui Allah, noi toți avem milă!" El a răspuns: „Nu este vorba doar de mila unuia dintre voi față de tovarășul său, ci de mila față de oameni, de mila care îi cuprinde pe toți."[10]

Hadithurile cu acest înțeles sunt numeroase. Musulmanul trebuie să respecte drepturile fraților săi musulmani, să le iubească binele, să fie milostiv și plin de compasiune față de ei și

8 Ṣaḥīḥ Muslim (2586).

9 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (6026) și Ṣaḥīḥ Muslim (2585).

10 Relatat de al-Ṭabarānī, după cum este citat în Majmaʿ al-Zawā'id (8/186). Al-Haythamī a spus: „Transmițătorii săi sunt transmițătorii culegerii Ṣaḥīḥ." Al-Ḥākim l-a relatat în al-Mustadrak (4/185) și a spus: „Lanțul său de transmitere este autentic." Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar a spus în Fatḥ al-Bārī (10/438): „Transmițătorii săi sunt de încredere." Hadithul este susținut și de o relatare de la Anas, consemnată de Abū Yaʿlā în Musnad-ul său (7/251).

să se roage pentru izbânda, călăuzirea, binele, reușita, îndreptarea și statornicia lor.

Cererea de iertare pentru musulmani

Am arătat mai înainte cât de important este ca musulmanul să se roage pentru frații săi musulmani, cerând iertare, izbândă, călăuzire, îndreptare și cele asemenea. Am arătat și că toți au nevoie de acestea: așa cum musulmanul are nevoie de rugile fraților săi musulmani, și ei au nevoie de ele. Învățatul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el, a spus:

> *„Toți împărtășesc nevoia — ba chiar nevoia neapărată — de iertarea, îngăduința și mila lui Allah. Așa cum [musulmanul] își dorește ca fratele său musulman să ceară iertare pentru el, și el trebuie să ceară iertare pentru fratele său musulman, luându-și drept obicei cuvintele: «Stăpâne, iartă-mă pe mine, pe părinții mei, pe musulmani și musulmane, pe credincioși și credincioase!» Unii înaintași socoteau de dorit ca fiecare să stăruie în această rugă de șaptezeci de ori pe zi, făcând din ea o parte statornică a pomenirilor sale, pe care să nu o neglijeze. L-am auzit pe Shaykh-ul nostru — adică pe Ibn Taymiyyah — pomenind-o și amintind despre ea o mare virtute, pe care nu mi-o mai amintesc. Poate că se număra printre rugile sale pe care nu le lăsa. L-am auzit spunând că este îngăduit să o rostești între cele două prosternări. Dacă robul vede că frații săi sunt loviți de ceea ce l-a lovit și pe el și au nevoie de ceea ce și el are nevoie, nu îl împiedică să îi ajute decât marea sa necunoaștere a iertării lui Allah și a harului Său. Un asemenea om merită să nu fie ajutat, căci răsplata este de aceeași natură cu fapta."*[11]

11 Miftāḥ Dār al-Saʿādah (2/298).

Printre răsplățile transmise pentru această rugă măreață se află ceea ce este stabilit în al-Muʿjam al-Kabīr al lui al-Ṭabarānī, printr-un lanț apreciat ca bun, de la ʿUbādah ibn al-Ṣāmit, Allah să fie mulțumit de el. El a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

من استغفر للمؤمنين والمؤمنات كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة

„Celui care cere iertare pentru credincioși și credincioase, Allah îi scrie câte o faptă bună pentru fiecare credincios și fiecare credincioasă."[12]

Gândește-te — Allah să aibă milă de tine — la mărimea și mulțimea acestei răsplăți! Când musulmanul spune în ruga sa: *„O, Allah, iartă-i pe musulmani și musulmane, pe credincioși și credincioase, pe cei vii și pe cei morți!"*, primește câte o faptă bună pentru fiecare musulman, musulmană, credincios și credincioasă, dintre cei de dinainte și cei de după. Sunt fapte bune care nu pot fi numărate, căci numărul musulmanilor de dinainte și de după nu îl cuprinde decât Allah, Cel Măreț și Preaînalt.

12 Majmaʿ al-Zawāʾid (10/210) și Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (5906). A se vedea comentariul lui al-Shawkānī asupra acestui hadith în Tuḥfat al-Dhākirīn, p. 320.

De aceea, această rugă măreață s-a numărat printre rugile profeților. Allah i-a poruncit-o ultimului dintre ei, Muḥammad ﷺ, și a amintit-o printre însușirile pentru care i-a lăudat pe robii Săi credincioși. Allah Preaînaltul a relatat despre Nūḥ, pacea fie asupra lui:

﴿رَّبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِىَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ﴾

Stăpânul meu, iartă-mă pe mine, pe părinții mei, pe cel care intră în casa mea credincios, pe credincioși și credincioase!

Coran, Nūḥ 71:28 (fragment)

Allah Preaînaltul a relatat și despre Ibrāhīm, pacea fie asupra lui:

﴿رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ﴾

Stăpânul nostru, iartă-mă pe mine, pe părinții mei și pe credincioși în Ziua când se va face socoteala!

Coran, Ibrāhīm 14:41

Allah Preaînaltul i-a poruncit Profetului Său Muḥammad ﷺ:

﴿فَٱعْلَمْ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ﴾

Să știi că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și cere iertare pentru păcatul tău și pentru credincioși și credincioase!

Coran, Muḥammad 47:19 (fragment)

Allah Preaînaltul a spus și despre robii Săi credincioși care au venit după companioni:

﴿وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ﴾

Iar cei care au venit după ei spun: „Stăpânul nostru, iartă-ne pe noi și pe frații noștri care ne-au precedat în credință!”

Coran, al-Ḥashr 59:10 (fragment)

Toate acestea arată însemnătatea acestei rugi, măreția ei și mulțimea răsplății pe care o are la Allah. De aceea, Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah, Allah să aibă milă de el, o prețuia mult și o avea printre rugile sale statornice, pe care nu le lăsa, după cum am citat mai înainte de la imamul Ibn al-Qayyim, Allah să aibă milă de el.

ʿAbd al-Razzāq a relatat în Muṣannaf-ul său de la Ibn Jurayj: *„L-am întrebat pe ʿAṭāʾ: «Să cer iertare pentru credincioși și credincioase?» El a răspuns: «Da. Profetului ﷺ i s-a poruncit aceasta, iar aceasta este, așadar, o îndatorire a oamenilor. Allah i-a spus Profetului Său ﷺ: “Și cere iertare pentru păcatul tău și pentru credincioși și credincioase!”» L-am întrebat: «O lași vreodată deoparte în rugăciunea obligatorie?» A răspuns: «Nu.» L-am întrebat: «Cu cine începi: cu tine sau cu credincioșii?» El a răspuns: «Cu mine, așa cum a spus Allah: “Și cere iertare pentru păcatul tău și pentru credincioși și credincioase!”»”*

Al-Bayhaqī a relatat în Shuʿab al-Īmān despre ʿAbd Allāh ibn al-Mubārak, Allah să aibă milă de el, că, atunci când termina de citit întregul Coran, se ruga mult pentru credincioși și credincioase.[13]

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah, Allah să aibă milă de el, a spus: „Obiceiul cunoscut între musulmanii din generațiile alese era să Îl adore pe Allah prin feluritele acte de adorare prescrise,

13 Ḥilyat al-Awliyāʾ (10/112).

obligatorii și voluntare: rugăciune, post, recitare, pomenire și celelalte. Ei se rugau pentru credincioși și credincioase, așa cum le-a poruncit Allah, atât pentru cei vii, cât și pentru cei morți, în rugăciunea de înmormântare, la vizitarea mormintelor și cu alte prilejuri. De la unii înaintași s-a transmis că la fiecare încheiere a citirii Coranului există o rugă primită. Dacă, după ce termină, omul se roagă pentru sine, pentru părinții săi, pentru învățătorii săi și pentru ceilalți credincioși și credincioase, aceasta intră în ceea ce este prescris. La fel și dacă se roagă pentru ei în timpul rugăciunii de noapte ori în alte momente în care rugile sunt primite."[14]

Ruga musulmanului pentru fratele său sau pentru frații săi musulmani, în lipsa lor, este primită. Mai mult, Allah a însărcinat un înger să stea la capul celui care se roagă și, ori de câte ori acesta cere un bine pentru fratele său, îngerul spune: *„Amin! Și ție la fel!"*

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Abū al-Dardāʾ, Allah să fie mulțumit de el, că l-a auzit pe Trimisul lui Allah ﷺ spunând:

ما من عبد مسلم يدعو لأخيه بظهر الغيب إلا قال الملك ولك بمثل

„Nu există rob musulman care să se roage pentru fratele său, în lipsa lui, fără ca îngerul să spună: «Și ție la fel!»"[15]

14 Majmūʿ al-Fatāwā (24/322).

15 Ṣaḥīḥ Muslim (2732).

Într-o altă relatare din Ṣaḥīḥ Muslim, transmisă de Abū al-Dardāʾ, Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

دعوة المرء المسلم لأخيه بظهر الغيب مستجابة، عند رأسه ملك موكل كلما دعا لأخيه بخير قال الملك الموكل به: آمين ولك بمثله

„Ruga musulmanului pentru fratele său, în lipsa lui, este primită. La capul său se află un înger însărcinat cu aceasta. Ori de câte ori se roagă pentru un bine al fratelui său, îngerul însărcinat spune: «Amin! Și ție la fel!»"[16]

Al-Nawawī, Allah să aibă milă de el, a spus în explicarea acestui hadith: „În el se află virtutea rugii pentru fratele musulman în lipsa lui. Dacă se roagă pentru un grup de musulmani, dobândește această virtute; iar dacă se roagă pentru musulmani în întregime, sensul aparent este că o dobândește de asemenea. Când unii înaintași voiau să se roage pentru ei înșiși, rosteau acea rugă pentru fratele lor musulman, fiindcă ea este primită, iar ei primesc la fel."[17]

Toate cele amintite arată cât se poate de limpede importanța rugii pentru iertarea și miluirea musulmanilor și pentru cele asemenea. Fiecare musulman ar trebui să se roage mult pentru frații săi, ca să dobândească aceste răsplăți nobile și virtuți mărețe. O relatare frumoasă în această privință, din care se poate lua încurajare, este ceea ce Abū Nuʿaym a transmis în Ḥilyat al-Awliyāʾ de la Aḥmad ibn al-Ḍaḥḥāk al-Khashshāb:

„L-am văzut pe Shurayḥ ibn Yūnus în vis și l-am întrebat: «Ce a făcut Stăpânul tău cu tine, Abū al-Ḥārith?» El a răspuns: «M-a iertat. Totuși, mi-a așezat palatul lângă palatul lui

16 Ṣaḥīḥ Muslim (2732).

17 Sharḥ Ṣaḥīḥ Muslim (17/49).

Muḥammad ibn Bashīr ibn ʿAṭāʾ al-Kindī.» I-am spus: «Abū al-Ḥārith, tu ești mai de seamă pentru noi decât Muḥammad ibn Bashīr!» El a răspuns: «Nu spune aceasta! Allah Preaînaltul i-a dat lui Muḥammad ibn Bashīr o parte din fapta fiecărui credincios și a fiecărei credincioase, fiindcă, atunci când se ruga, spunea: "O, Allah, iartă-mă pe mine, pe credincioși și credincioase, pe musulmani și musulmane!"»"[18]

Îl rugăm, așadar, pe Allah Cel Generos să ne ierte pe noi, pe părinții noștri, pe musulmani și musulmane, pe credincioși și credincioase, pe cei vii și pe cei morți.

18 Ḥilyat al-Awliyāʾ (10/113).

AL-DUʿĀʾ WA-L-ISTIGHFĀR

RUGA PENTRU FRAȚII ÎN CREDINȚĂ

Un bine pe care îl poți dărui fraților tăi, în viață și după moarte.

Îndrumări din Coran, Sunnah și cuvintele învățaților despre ruga pentru musulmani și cererea de iertare pentru credincioși și credincioase.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro